

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 34. Episcopi intrusi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. que Thmovitanus in eadem persecutio-
 A. C. 356. ne multa tulit. Quædam Monasteria
Ad Solit. everfa. Multi Monachi in tanto Aria-
p. 856. norum furore vix flammæ effugerunt.

§. XXXIV.

Episcopi intrusi.

ibid. Apol.
p. 693.

Ad Solit.
p. 863.

In Sanctorum Episcoporum locum per-
 diti juvenes sufficiebantur, adhuc Pa-
 gani, aut vix satis Catechumeni, non
 nulli bigami, alii gravioribus criminibus
 infames. Solæ, & necessariae ad Episco-
 patum obtinendum dotes erant, Aria-
 nam hæresin profiteri, divitem esse, & in-
 ter suos potentia sæculari prævalere.
 Episcopalem Dignitatem emebant, haud
 secus, ac in foro publico alimenta solent.
 Perfecto emptionis contractu Ariani as-
 sumptis militum præfidiis clientem suum
 eligi curabant, & in possessionem mitte-
 bant. Plerumque Decuriones, aliique
 Civitatum Magistratus hoc ritu in Episco-
 pos eligebantur, ut prima sede, & exem-
 ptionibus frui possent. Ad tales pro-
 data pecunia recipiendos promptissimi
 erant Meletiani, qui SS. Scripturas rarissi-
 me legebant, vixque Doctrinæ Christia-
 næ Summam didicerant. Hi Episcopi
 nec muneris sui præstantiam, nec veræ,
 falsæve Religionis diversitatem intellige-
 bant, ex Meletianis facile Ariani fiebant,
 parati,

parati, quotiescunque Imperator jube-
ret, aliam, atque aliam Religionem pro-
fiteri, dum super alios eminentiam, &
a tributis exemptionem servarent. In-
tus Gentiles, foris Religionem ad regu-
las humanæ prudentiæ accommodabant.
Mercenarii isti fidem in Ægypto corrup-
pere cœperunt, quæ hucusque libere
prædicata fuerat, cumque boni Fideles
ab eorum communione refugerent, Duci
Sebastiano nova occasio nata est, qua Ca-
tholicos cæderet, in vincula conjiceret,
& bonis privaret. Barcæ in Pentapoli
Presbyter erat, nomine Secundus, qui
Episcopo ejusdem secum nominis, & in-
ter Arianos spectabili subjici noluit, qua-
propter is Episcopus, & quidam Ste-
phanus, abhinc ab Arianis ad Episcopa-
tum in Lybia promotus, juncta opera Se-
cundum Presbyterum ita atrociter cal-
cibus percusserunt, ut Spiritum elise-
rint, oranti: *Nemo mortem meam in
judicio ulciscatur, Dominus noster, cu-
jus amore patior, vindicabit; sed nec*
morientis verba, nec sanctitas temporis
barbaros animos movit, quippe in Qua-
dragesima hoc homicidium, Arianorum
sævitia dignum, perpetrarunt.

Georgio Pseudo-Episcopo Alexandri-
no ad coacervandas divitias, & augen-
dam potentiam nec animus, nec soler-
tia deerat; solius potestatis sæcularis au-
xilio,

Sæculum IV.
A. C. 356.

ad solit.
p. 853.

Philost.
L. VII. c. 2.

Greg. Naz.
or. 21. p. 385.

Sæculum IV.
A. C. 356.

xilio, & Constantii potestate sustentabatur, cujus levitate animi, & falso Religionis zelo abutebatur. Pauperum patrimonium, id est, Ecclesiæ suæ Reditus qui erant amplissimi, ad conciliandam sibi Ministrorum in aula, præcipue autem Eunuchorum in Palatio gratiam impendebat. Cæterum una manu sponte oblata accipiebat, altera, quæcunque cuperet, ab invitis rapiebat. Privatis a Parentibus relictam hæreditatem auferrebat. Salis quoque nitrarii Monopolium invasit. Stagna omnia, quibus papyrus Aegyptiaca gignebatur & paludes salarias sibi extorsit. Nullus acquirendi modus extra curam fuit. Mos erat, mortuos ad sepulchrum deferre in lectulis, tales certo numero jussit confici, iisque defunctorum cadavera, etiam advenarum devehî, constituta id negligentibus poena, & pro singulis funeribus, quod sibi penderetur, vectigali. Vita ejus voluptatibus turpis, & ingenium ad crudelitatem factum. Plures accusabat apud Imperatorem, quod mandatis Principis non, ut par erat, morem gererent, quæ de re ipsi Gentiles querebantur, muneris sui Episcopalis non esse observantem, quod nihil nisi justitiam, & clementiam requireret. Consilium Imperatori nequissimum suggessisse ferebatur, omnium domorum Alexandriae proventus fisco appli-

Epiph. hæc.
76. n. I.

Amm. Marc.
Lib. XXII.
n. II.

applicari posse, quod a civitatis origine Alexandri Magni ejus fundatoris sumptibus fuissent exstructæ, in cujus jura Imperator successisset. Itaque omnium, & Georgii Alex- maxime Gentilium atrox odium in fe- xandri Ty- rannis. concitavit, apud omnes non Episcopus, sed Tyrannus audiebat.

Populus, in furorem actus, quadam die in Ecclesia existentem aggressus, occisurus erat; ægre tamen elapsus, ad Imperatorem confugit. Interim qui S. Athanasio adhærebant, nempe Catholici, in possessionem Ecclesiarum redierunt, quas non nisi brevi tempore retinere licuit, nam Dux Ægypti superveniens, illis, qui ex parte Georgii stabant, restituit. Inter hæc Notarius Imperatoris advenit, qui pœnas ab Alexandrinis reposceret; is multos verberibus, tormentisque affecit; paulo post ipse Georgius rediit, multo quam antea ferocior, multoque magis invisus omnibus, nam quidquid mali jubente Imperatore patiebantur, id Georgio instigante accidere sciebant. Monachi Ægyptii, quorum ob virtutes suas magna apud populum erat auctoritas, hominis fastum, & impietatem arguebant.

Aetius ille Sophista Arianus, quem Leontius Antiochiæ Diaconum ordinaverat, & cui sacra invitus interdixerat, tunc Alexandriam rediit, ubi inter Geor-

Sæculum IV.
A. C. 356.

Soz. IV.

Sup. L. XI.
S. 46. Greg.
Nyss. I. Conc.
Eunom. p. 30
Theod. II.
gii hist. c. 27. 28.

Sæculum IV. gii assentatores, Gnathonesque adlectus,
 A. C. 356. & interdicto absolutus, ejus Diaconus
 dicebatur; & profecto Georgii fidelis-
 simus erat Minister, nec sermonis impie-
 tate, nec scelerum immanitate tali Do-
 mino impar.

Circa id tempus Euno-
 mius Aetii Discipulus esse cœpit, & cum
 tempore hoc Magistro dignus evasit. Eu-
 nomius iste in Cappadocia ortus in Con-
 finiis Galatiæ, filius pauperis agricolæ,
 qui ætate modicum fundum manibus
 suis excolebat, & in hieme ut victum pa-
 raret, infantes docebat litteras legere, &
 formare. Eunomio filio rigidus labor
 displicuit, quare aratro tempus in omne
 valere jussu, ad artem notis scribendi in-
 cubuit; primum hac scribendi methodo
 in domo cujusdam propinqui sui alimen-
 ta meruit, tum liberos ejus informare,
 & Rhetoricæ studere cœpit. Exinde,
 cum sinistros aliquot casus non sine famæ
 detrimento ferre coactus esset, Aetium
 tanquam magni Nominis Philosophum
 laudari audiit, & Antiochiam profectus

Philost. III. est, ut eum quæreret; eo Antiochiæ non
 c. 20. invento, Alexandriam delatus est, ubi in
 eadem cum ipso domo habitavit, & Theo-
 logiæ operam dedit, id est, hæresi Aria-

Greg. Naz. or. 21. p. 385. næ. Cum egregiis his sociis Georgius
 Ægyptum peragrabat, in Syria grassaba-
 tur, & quotquot Orientalium poterat ad
 Arianorum factionem pertrahebat, eos
 semper

semper adortus, quos vel imbecillitate non posse, vel vecordia nolle resistere sciebat.

Sæculum IV.
A. C. 356.

§. XXXV.

S. Athanasius in deserto.

Interim S. Athanasius in deserto morabatur; illuc statim, cum Alexandria excederet, post ingressum Georgii secesserat; paulo post solitudinem relinquere, & ad Imperatorem proficisci meditabatur, confidens in ejus promissa, toties repetita, & in suam innocentiam; jamque in viam se dederat, cum relatum est ei, quam male in Occidente Liberius, Osius, & Dionysius habiti fuerint, cunctanti, an crederet, quæ in Ægypto, & Lybia agerentur, referuntur, Episcopos Sedibus suis pulsos, & mala omnia, quæ superius narrata, præsertim vero scandala, & abominationes, quæ Alexandria tempore Paschali visæ fuerant. Hæc omnia necdum Athanasium permovebant, ut a persequendo itinere desisteret, credens, pessimos homines Imperatoris Nomen suis facinoribus obtendere, & potestatis suæ limites transgredi; tandem allatis sibi, lectisque duabus Constantii Epistolis persuaderi se passus est; prima ad populum Alexandrinum directa erat, qua eorum obedientiam, quod Athanasium ejecerint, & Georgium receperint,

Apol. p. 691.

p. 692.

*Ap. Athan.
p. 694.*